# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 43801**

гр. София, 09.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**
**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов**
**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8620** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на Н. И. И., чрез адв.Д., срещу Решение № 1456 от 26.04.2026г. на Софийски районен съд, НО, 15- ти състав, постановено по НАХД № 17796/2025г.
В жалбата са релевирани доводи за недопустимост, неправилност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт, както и за постановяването му при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. На първо място, се поддържа, че решението на СРС е процесуално недопустимо, тъй като като страна по делото неправилно е конституирана Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), която няма процесуална правосубектност в административнонаказателния процес, като същевременно липсва и нарочен съдебен акт за надлежно конституиране на страните. На второ място, се твърди допускането на съществени процесуални нарушения от районния съд, изразяващи се в: неизвършване на надлежен доклад по реда на НПК преди даване ход на съдебното следствие; даване ход на делото в първо заседание при неокомплектована електронна папка в ЕПЕП /липса на качена преписка в нарушение на чл. 247а, ал. 1 от НПК/; както и необоснован отказ да се съберат поискани от защитата доказателства /вкл. проверка на оспорените доказателства от АНП и назначаване на съдебно-техническа експертиза на заснемащото устройство/. По същество се излагат аргументи за материална незаконосъобразност на електронния фиш: изтекъл преклузивен срок за издаването му, предвид приравняването му на наказателно постановление; липса на задължителни реквизити

– ненасоченост от/към конкретен административнонаказващ орган, липса на посочено място на издаване и липса на подпис, което според касатора води до нищожност; липса на съставен АУАН за изследване на пълния контекст на пътната обстановка и вината; както и липса на приложен първичен електронен файл от заснемащото устройство. Твърди се също фактическа и правна немотивираност и необоснованост на съдебното решение

С жалбата се прави искане за обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото на СРС за ново разглеждане от стадия на конституиране на страните; алтернативно – за отмяна на решението и връщане на делото за отстраняване на процесуалните нарушения; и при условията на евентуалност – за отмяна на решението като неправилно и необосновано и отмяна на електронния фиш. Претендира се присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 EUR.

По делото на 09.10.2026г. са депозирани и две отделни искания от касатора, чрез пълномощника му: първото – за спиране на производството и отправяне на искане до председателя на ВАС за образуване на тълкувателно производство по чл. 124, ал. 3 от ЗСВ поради твърдяна противоречива съдебна практика относно приложението на сроковете по чл. 34 от ЗАНН при издаване на електронен фиш; и второто – за спиране на делото и сезиране на Конституционния съд по реда на чл. 150, ал. 2 от Конституцията с искане за установяване на противоконституционност на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП поради несъответствие с чл. 4, ал. 1 и чл. 56 от Конституцията с аргумент, че съкратеният ред изключва предварителната фаза по съставяне на АУАН и ограничава правото на защита на лицето преди издаване на санкционния акт.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призова, не се явява и не се представлява.

Ответникът-Столична дирекция на вътрешните работи,редовно уведомен, не се представлява По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител, гл.юрк. М.. Моли касационната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, VI касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е неоснователна.

С Решение № 1456 от 26.04.2026г. на Софийски районен съд, НО, 105- ти състав, постановено по НАХД № 17796/2025г., е потвърден електронен фиш серия „К“, № 10786612, с който на Н. И. И. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

От фактическа страна е установено, че на 28.11.2024г. в 14:12ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от Околовръстен път към [улица], с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2“ с № MD1193, е засечена скорост на движение на МПС – „Ф. ЛТ 40” с рег. [рег.номер на МПС] от 74 км./ч., при разрешена такава – 50 км/ч за населено място, т.е. превишение на скоростта от 24 км/ч. Регистриран собственик на автомобил „Ф. ЛТ 40” с рег. [рег.номер на МПС] е дружество „Гавина Ел“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Въз основа на така констатираната скорост на движение, заснета с мобилна система за видеоконтрол тип „CORDON M2“ с № MD1193, е издаден електронен фиш Серия К № 10049472,

с който на законния представител на дружество „Гавина Ел“ ООД, ЕИК[ЕИК] – Д. К. М. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100,00 лева за извършено административно нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.
На 12.05.2025 г. в ОПП-СДВР е депозирана декларация от Д. К. М., който в качеството си на законен представител на дружество „Гавина Ел“ ООД, ЕИК[ЕИК] собственик на автомобил „Ф. ЛТ 40” с рег. [рег.номер на МПС] , попълнил декларация по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в която декларирал, че процесният автомобил е предоставен за ползване на Н. И. И. на 28.11.2024 г. и към 14:12 часа на посочената дата е бил в негово владение. Заедно с декларацията е предоставено и копие от СУМПС на Н. И. И..
С оглед така подадената декларация електронен фиш Серия К № 10049472 по описа на СДВР е анулиран и вместо него е издаден обжалваният електронен фиш Серия К № 10786612 по описа на СДВР, с който на Н. И. И. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100,00 лева за извършено административно нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Фишът е връчен на нарушителя на 03.11.2025 г., който в законоустановения срок депозирал срещу същия жалба, инициирала производството пред СРС.
За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с административната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че Н. И. И. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, като в хода на проведеното производство не са допуснати процесуални нарушения, а наказанието е наложено в законоустановения абсолютен размер.
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.
Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС, НО, 15 състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.
Настоящият съдебен състав по същество приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон– касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5- ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система

въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни- прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни- прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.
Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). С чл.2 от Наредбата изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения– видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредбата се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.
По време на извършване на процесното нарушение на 28.11.2024г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.
Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип „АТСС CORDON M2“, № MD1193, същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 035-СГ-ИСИС/21.03.2024г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология.
Представен е протокол по чл.10 от Наредбата за използване на Автоматизирано техническо средство или система с посочена датата на използване на АТСС-28.11.2024г., мястото за контрол-[населено място], [улица], до № 459, с посока на движение от бул. Околовръстен път“ към [улица]/в двете посоки/, ограничението на скоростта в пътния участък -50 км./ч. В него са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда /л.19/ от делото на СРС. Съдът не констатира пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.
Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие

както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаването на акта. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди оспорения акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развилото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация на установените фактически обстоятелства. В хода на съдебното следствие са събрани писмени доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 28.11.2024г. факти във връзка с установяване на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършено от Н. И. нарушение на правилата за движение по пътищата.

Изложените в касационната жалба възражения настоящият касационен състав намира за неоснователни, като излага следните съображения. Не винаги множеството възражения и обема на жалбата обуславят адекватна защита. Напротив възможно е, както е в процесния случай, същите да са неуспешен опит за „прикриване“ на липсата на защитимо право. Твърдението, че производството е недопустимо поради участие на ненадлежна страна- СДВР е противно на разпоредбата на чл.189, ал.4 от специалния приложим закон ЗДвП и Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т. д. № 1/2013 г., в съответствие с които съкратеното производство за административнонаказателна отговорност чрез издаване на ЕФ е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен едновременно към АУАН и НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, от което следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В съответствие с цитираното ТР е и възприетото в съдебната практика становище, че за законосъобразността на електронния фиш е достатъчно да е изготвен чрез въведени по съответния ред автоматизирани технически средства или системи, при спазване на изискванията за тяхното използване. Липсва изискване за посочване на издател на ЕФ, различен от съответната териториална структура на МВР, каквато е СДВР. Именно издателят на ЕФ е надлежният ответник при оспорване на ЕФ пред местно компетентния РС.

Липсата на изричен съдебен акт за конституиране на страните не е процесуално нарушение. С подаването на жалбата до съответния РС възниква процесуалното правоотношение между него и жалбоподателя, а с призоваването на ответника- арг. от чл.61, ал.1 от ЗАНН- последният също придобива качеството на страна по делото.

Не се установява и твърдяното непълно комплектуване на административнонаказателната преписка и на делото. От материалите по преписката е видно, че ваззивната инстанция е разполагала с електронния фиш, снимковия материал, удостоверението за техническа изправност на използваното средство, както и с документите, удостоверяващи одобрения тип на устройството.

Жалбоподателят не сочи конкретен липсващ документ, който би имал значение за правилното решаване на спора, поради което и възражението му е произволно.
Относно отказа на съда да събере допълнителни доказателства, следва да се отбележи, че съдът разполага с правомощието да прецени относимостта и необходимостта от исканите доказателства. Съдът не е длъжен да уважава всички доказателствени искания на страните, а само тези, които са насочени към установяване на фактите, включени в предмета на доказване и са необходими за изясняване на обективната истина. В случая въззивната инстанция съд е упражнила надлежно това свое правомощие- чл. 107, ал. 3 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН.
Неоснователно е и възражението за нищожност или неяснота на електронния фиш. Фишът съдържа всички задължителни реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, включително дата, място, описание на нарушението, данни за моторното превозно средство, размера на санкцията и органа, който го е издал. Законът не изисква подпис или посочване на конкретно длъжностно лице, поради което липсата на такива е правно ирелевантно. Пълномощникът на жалбоподателя разполага с правна експертиза и следва да е наясно, че НП и ЕФ, за разлика от административните актове по АПК и съдебните актове по АПК и ГПК, не могат да бъдат нищожни. При незаконосъобразност на актовете, с които се ангажира наказателна и административнонаказателна отговорност- присъда, НП ЕФ, фиш, същите са валидни актове и подлежат само на отмяна или изменение- чл.334 от НПК; чл.63, ал.2 от ЗАНН.
Твърдението за издаване или връчване след изтичане на преклузивни срокове също е неоснователно, тъй като за електронният фиш срокът по чл. 34 ЗАНН е неприложим. Както вече беше посочено, спрямо ЕФ процедурата по ЗАНН е неприложима, а специалният ЗДвП не предвижда срок за връчване на електронния фиш.
По отношение на достоверността на техническото средство следва да се акцентира, че по делото са приобщени към доказателствените материали удостоверение за одобрен тип, протокол за техническа изправност и снимков материал, които са би достатъчни за преценката на ваззивната инстанция за правилно функциониране на устройството към момента на заснемане. Липсата на „оригинален файл“ от устройството не представлява нарушение, тъй като законът не изисква такъв да бъде прилаган към преписката. Снимковият материал е достатъчно за преценката на съда доказателствено средство.
Неоснователно е и възражението за непълна или формална оценка на доказателствата. От мотивите на оспореното решение се установява, че съдът е обсъдил всички относими и необходими доказателства и е формирал вътрешното си убеждение в съответствие с чл. 14 НПК. Изложените мотиви са ясни, последователни и обосновани вследствие на осъществения от СРС анализ на доказателствената съвкупност по делото.

Досежно електронният достъп до всички материали по делото следва да се отбележи, че липсата на доказателство в електронен формат, не обуславя нарушено право на защита, респ. не влече отмяната на съдебния акт на това основание. Жалбоподателят е бил своевременно призован за съдебно заседание и е могъл да се запознае с доказателствата по делото на място в СРС и при приемането им по време на проведеното съдебно следствие.

На следващо място, искането на касатора за спиране на производството и отправяне на искане до председателя на Върховния административен съд за приемане на съвместно тълкувателно постановление по чл. 124, ал. 3 във връзка с чл. 125 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) също е неоснователно. Съгласно императивната разпоредба на чл. 125 ЗСВ кръгът на субектите, оправомощени да инициират тълкувателно производство пред ВАС и ВКС, е изчерпателно определен в закона, като страните по висящи съдебни производства нямат призната процесуална легитимация да правят такива искания. Направеното от касатора искане не обвързва съда и не създава задължение за решаващия състав да сезира органите по чл. 125 ЗСВ. На следващо място, не са налице предпоставките за спиране на производството по чл. 154а, ал. 1, т. 7 от АПК (респ. субсидиарно приложимия чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК), тъй като законовата уредба изисква наличието на вече образувано и висящо тълкувателно дело пред върховните съдилища по въпрос от значение за спора. Самото предложение или искане на страна за бъдещо иницииране на такова производство не съставлява процесуално основание за спиране на делото.

Неоснователно е и искането за сезиране на Конституционния съд на Република Б. по реда на чл. 150, ал. 2 от Конституцията за установяване на противоконституционност на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и за спиране на настоящото дело. Разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията предоставя процесуална възможност на съда, т.е. „може да сезира“, а не вменява задължение за автоматично сезиране при всяко искане на страна по делото. Упражняването на това правомощие предполага решаващият съд сам да е формирал обосновано и мотивирано съмнение за несъответствие между приложимия законов текст и Конституцията, каквато убеденост в настоящия състав не е налице. В. с чл. 189, ал. 4 ЗДвП специален съкратен ред за налагане на административно наказание с електронен фиш при нарушения, заснети с автоматизирани технически средства, представлява допустима законова диференциация, съобразена със спецификата на този вид деяния. Тази уредба не противоречи на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от Конституцията и не накърнява правото на защита по чл. 56 от Конституцията, тъй като законосъобразността на електронния фиш подлежи на пълен фактически и правен съдебен контрол в две инстанции по реда на ЗАНН и АПК. Липсата на предварителна фаза по съставяне на АУАН и изслушване пред административния

орган не лишава адресата от защита, доколкото всички възражения и доказателствени искания могат да бъдат наведени в пълен обем пред съда. Доводите за нарушаване на чл. 10 от Закона за нормативните актове относно систематиката и единството на административнонаказателната материя касаят въпроси на законодателна целесъобразност и съотношение между закони от еднакъв ранг, които не съставляват предмет на контрол за конституционосъобразност по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. Тъй като не са налице основания за сезиране на Конституционния съд, а съгласно чл. 150, ал. 2, изр. второ от Конституцията и чл. 154а, ал. 1, т. 6 от АПК спиране се предвижда единствено при допуснато за разглеждане по същество искане пред Конституционния съд, искането за спиране на производството също следва да бъде оставено без уважение.
Предвид гореизложеното, обжалваното решение следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора, предмет делото, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 66.47 евро (130 лева)- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

*Мотивиран така Административен съд София град, VI Касационен състав, на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН*

**Р Е Ш И :**

**ОСТАВЯ В СИЛА** Решение № 1456 от 26.04.2026г. на Софийски районен съд, НО, 15- ти състав, постановено по НАХД № 17796/2025г

**ОСЪЖДА** Н. И. И. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 66.47 евро, разноски за касационното производство.

**РЕШЕНИЕТО** е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.